

[Indenrigsministeren.]

og ofte meget besværlige rejse fra hjemstedet til et af de eksisterende statshospitaler, i almindelighed det i Nykøbing Sjælland. Adskillelsen fra hjemmet, familien og det færøske miljø, sprogvanskeligheder og tilpasning til de nye omgivelser har utvivlsomt i mange tilfælde vanskeliggjort behandlingen og navnlig stillet sig hindrende i vejen for den rette efterbehandling og kontrol.

Det første skridt på vejen til realisation af statshospitalstanken blev taget, da der i 1958 opnåedes bevilling til detailprojektering af et sådant hospital på grundlag af et i 1955 udarbejdet skitseforslag. Forskellige forhold medførte imidlertid, at en fuldstændig omarbejdelse af planen blev nødvendig, og det projekt, som nu foreligger, er et ganske andet og langt mere omfattende end skitseforslaget fra 1955.

Der er udførligt i bemærkningerne til forslaget redegjort såvel for sagens forhistorie som for projektets omfang, og jeg skal derfor indskrænke mig til at fremkomme med nogle ganske få supplerende oplysninger.

Såvel opførelsen som driften af hospitalet er efter forslaget tænkt løst som en ren statsopgave i lighed med, hvad der gælder i den øvrige del af riget.

Hospitalet vil efter det foreliggende projekt få sengepladser for 100 sindslidende og 80 åndssvage. Også for de åndssvage gør der sig tilsvarende humane hensyn gældende som for de sindslidende, og tanken om tilvejebringelse af særlige institutionspladser for åndssvage vil næppe hensigtsmæssigt kunne realiseres uden i forbindelse med det heromhandlede projekt.

Dette er baggrunden for, at socialministeriet og statens åndssvageforsorg har ønsket, at spørgsmålet løses i den foreliggende form.

Som allerede fremhævet må forslaget ses i sammenhæng med den igangværende modernisering af Dronning Alexandrines hospital, idet projektet forudsætter, at

centralkøkken, vaskeri og varmecentral samt administrationskontor og forskellige andre faciliteter opføres fælles for statshospitalet og det færøske hospital. Den fællesløsning, som herved er tilstræbt, indebærer praktiske og økonomiske fordele for begge sygehuse. En endelig ordning med hensyn til fordelingen af driftsudgifterne samt forrentning og afskrivning af fællesanlæggene er dog endnu ikke aftalt.

Man må heller ikke overse de lægelige og behandlingsmæssige fordele, som den nære tilknytning mellem Dronning Alexandrines hospital og statshospitalet vil kunne få. På dette område ligger planerne ganske på linje med de tanker, som er retningsgivende for statshospitalsvæsenets udbygning i den øvrige del af riget.

Den sygeplejeskole, som foreslås opført i forbindelse med statshospitalet, tillægger man fra sundhedsmyndighedernes side ganske særlig betydning, fordi dens eksistens vil være afgørende for den fremtidige personalerekruttering til sygehuse og hospitaler på Færøerne.

Hele hospitalsinstitutionen vil blive indrettet efter samme bygningsmæssige standard som tilsvarende nye institutioner i andre dele af riget, og de samlede anlægsudgifter er med byggepriserne i januar 1962 som basis opgjort til ca. 34.400.000 kr., hvortil vil komme inventarudgifter.

De nævnte anlægsudgifter er beregnet under den forudsætning, at byggeriet gennemføres i løbet af 6 finansår. Såfremt opførelsen strækkes over en 10-årig periode, hvilket kan vise sig ønskeligt og nødvendigt bl. a. ud fra finansielle og beskæftigelsesmæssige hensyn, vil der blive tale om en fordyrelse af byggeriet ud over, hvad eventuelle ordinære løn- og materialeprisstigninger medfører. Denne fordyrelse skyldes, som anført i bemærkningerne til lovforslaget, bl. a., at man ved en strækning af byggeperioden nødsages til at udbyde byggearbejderne i mindre afsnit end ellers påregnet, og da byggeriet i vidt omfang tænkes gennemført som montagebyggeri,